

Angela dicitur non habere... Sed, ut alia diximus, cum Diabolus sit... ter mandati, illi mandatum credendum est, citius vere dice- ret, et anxia similitudine indueret. Anima Sanctorum in aeterna Tabernacula mansione habent, nec corpora humana operantur, aut dicitur. Angelus vero Bonorum largitorum sunt non tamquam... Praeter defunctorum Animae non videntur per corpora aliorum hominum: Haec omnia de mendacio convincere possunt.

DE

EXORCIZANDIS OBSESSIS

A DAEMONIO.

TITULUS DECIMUS QUINTUS.

SUMMARIUM SECUNDUM.

- 1 Interrogationes faciendae Energumeno.
- 2 Rationes cur faciendae non sint interrogationes?
- 3 Exorcista curare non debet nugas, et ineptias Diaboli.
- 4 Exorcista solus loqui debet.
- 5 Rituale habet optimos exorcismos.
- 6 Melius est, ut exorcista memoriae mandet exorcismos.
- 7 Imperandi modus in Exorcizando multum valet.
- 8 Signa tumoris, vel doloris in energumeno non sunt, Infirmittates.
- 9 Sunt merae apparentiae
- 10 Ideo non sunt uedenda.
- 11 Aqua benedicta semper debet esse ad latus exorcistae.
- 12 Verba quae magis timeat Diabolus, repetenda.
- 13 Comminationes sunt ultima jacula.
- 14 Comminationes quantum temporis durare debeant.
- 15 Medicinae corporales non propinandae Energumenis.
- 16 Exorcista peccaret si propinaret.
- 17 Etiam si esset in Medicina peritus.
- 18 Exorcista non debet Chirurgiam exercere cum Energumeno.
- 19 In mulieribus exorcizandis quaenam observanda sint?
- 20 Foeminae praegnantae non sunt exorcizandae.
- 21 In Monialibus exorcizandis quaenam observanda sint?
- 22 Verba Sacrae Scripturae infestissima sunt Daemoni.
- 23 Exorcista non debet detorquere verba Sacrae Scripturae.
- 24 Solecismi, et Barbarismi vitandi ab Exorcista.
- 25 Instrumenta maleficiorum an sint revelanda?
- 26 Clavi, Cultelli, et alia quae evomuntur, an vere sint talia?
- 27 Tentationes suas an Energumenus revelare debeat?
- 28 Antidota praeservantia Energumeno liberato praestanda sunt.
- 29 Cur Diabolus aliquando de novo invadat Energumenum?
- 30 Si exorcista non vineat, adoranda sunt Divina iudicia.
- 31 Peccatum est obex ad impetrandam Divinam gratiam.
- 32 Exorcista debet esse conscientia purus.
- 33 Missam celebrare ante exorcizationem, optimum.

- 34 Vestes adhibendae ab Exorcistis.
- 35 Stola an necessaria sit?
- 36 Stola est adhibenda vigore praecepti.
- 37 Stolae virtus ad effugandos Daemones.
- 38 Obsessus furens an ligari debeat?
- 39 Litaniae Sanctorum recitandae.
- 40 Antiphona *Ne reminiscaris*. Quare dicatur?
- 41 A praeceptis incipit exorcizatio.
- 42 Praecepta sunt quintuplicis generis.
- 43 Praecepta fieri possunt expresse, et tacite.
- 44 Objurgatio in quo differat a Praecepto.
- 45 Daemon confunditur objurgationibus.
- 46 Praecepta tacita sunt utilia capite plectendis.
- 47 Praecepta verbalia fieri possunt vernacula lingua.
- 48 Evangelii Virtus contra Daemones.
- 49 Signum crucis in fronte Energumeni quare fiat.
- 50 Evangeliorum virtutes in hoc casu.
- 51 Stolae pars imponenda collo Energumeni.
- 52 Manuum Sacerdotalium impositio magnae virtutis.
- 53 Quare Signum Crucis fiat in fronte, et pectore Energumeni.
- 54 Si nox superveniat, suspendi debet Exorcismi.
- 55 Si Energumenus viribus deficeret quid agendum?
- 56 Preces institutae ad hoc ab Ecclesia.
- 57 Oratio Dominicalis multum valet.
- 58 Salutatio Angelica valet maxime.
  - Symbola Apostolorum.
- 59 Canticum *Magnificat*.
- 60 Canticum *Zachariae*.
- 61 Psalmi *Qui habitat* magna vis in exorcizando obsesso.
- 62 Aliorum Psalmorum adhibendorum significatio.
- 63 Probandum est an ficte, vel vere Diabolus exierit?
- 64 Adjurationes faciendae super bruchos, et locustas.
- 65 Maledictiones supra bestias non faciendae.
- 66 Preces fundandae ut Deus avertat Animalia nocua.
- 67 Adjurationes referuntur ad Diabolum.
- 68 Modus licitus Animalia adjurandi.
- 69 Episcopus in Visitatione hos abusus eliminat.

§. I. Necessariae vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine Spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Caeteras, autem Daemonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, ad moneat, ne haec curent, neque ipsi interrogent obsessum, sed potius humiliter, et enixe Deum pro eo precentur.

1 Iste paragraphus diligenter perpendendus est: Et primo necessitas interrogationum circa numerum, nomen, tempus, et causam, est serio examinanda, nam usque modo opportuna adjudicata fuit, sed Exorcistarum experientia, hac recentiori aetate eam tanquam inutilem, supervacaneam, et nulli momenti damnavit: Ratio communiter adducta est, quia Dae-

monia proprie non habent nomina, nisi prout illis varia sunt vitia, de quibus nos tentant, Magist. sent. in 2. dist. 6. Unde Lucifer, qui primus est, primum locum superbiae tenet, quasi omnium peccatorum princeps. Mammon, qui Avaritiae praeest: Asmodaeus, qui Luxuriae; Sathan, qui Irae: Belzebub, qui Gulae: Leviathan, qui Invidiae: Belphegor, qui Acediae principatum habet, etc. Ultraquam quod, cum Daemon, ut alias diximus, sit Pater mendacii, nec aliud studeat, quam homines decipere, et maxime Exorcistas, qui illius infestissimi hostes sunt, potest se manifestare per nomen fictum, quandoque ridiculum, quandoque obscenum, quod pronuciari nequeat vel sine risu, vel sine pudore ab Exorcista in actu officii sui exercendi.

2 Insuper interrogatio de numero, tempore, et causa, tamquam fallax rejicitur in praxi ab optimis Exorcistis, quia qui unus est, potest fingere se esse multiplicem, imo si de causa ingressus loquatur, omittenda est, ad mala quae sequerentur evitanda, quae non pauca sunt; nec credenda, quia Daemones falsa veris semper involvunt; Ex S. Cypr. tract. 4. de *Idolorum vanitate*. Atque ideo quamvis Rituale necessarias ducat has interrogationes, et non omittendas; attamen quia praxis in contrarium docet, possunt omitti, quia pessimos fructus gignunt.

Addo insuper cum Sylveira in *Ev. T. 2. c. 21. q. 3. n. 13.* quod haec distinctio et ordo inter Daemoniacos spiritus eommuniter recentioribus non placet, de quo vide Suarez t. 8. de *Angelis, cap. 21. n. 28.* nam idem Spiritus Daemoniacos sufficiens est ad inducendum ad mendacium, deceptionem, et fornicationem nam in Angelis bonis talis distinctio non traditur a Patribus, sed idemmet Angelus bonus movet, et excitat ad omnium virtutum genera, ac a vitiis retrahit hominem suae curae commissum: ergo ad aemulationem boni Angeli, depravatus spiritus de omnibus vitiis hominem tentabit, et ad malum, pro suis viribus inducet.

3 De caeteris vero nugis, et ineptiis Daemoniacis nihil curare debet prudens Exorcista, imo eas omnes contemnere, animoque serio despiciere: magnum enim detrimentum operi inferretur, si cum Diabolo ridente, et nugante, Exorcista quoque vel nugaretur, vel rideret: tota autoritas, totumque praedominium evanesceret, nec fructus ullus favore ebsessi sperari posset, eo quia nullus in Daemone timor inesset. Si haec nugae, et ineptiae a Diabolo insurgunt, eas audenter cohibere debet Exorcista, et quantum risus excitare valent tantum rigoris, et austeritatis in corde, et vultu ipse praeseferat.

De numero circumstantium jam diximus in §. 10. Decet ut pauci sint, et nonnisi necessarii, inter quos si Religiosus ali-

quis probatae vitae adsit, admittatur: omnino demum curiositatis vitium repellatur.

4 Nec decet illum nisi Exorcistam interrogationes facere, ne confundantur verba, et alius aedificet, alius vero destruat. Unicus Minister est Exorcista: Caeteri, si adsint, Orationi vacabunt, ut per Divinam misericordiam obsessus ab infestatione Daemonis liberetur.

§. II. Exorcismos vero faciat, ac legat cum imperio et auctoritate, magna fide et humilitate, atque fervore: Et cum viderit Spiritum valde torqueri, tunc magis instet, et urgeat: et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, et Aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

5 6 Liber Exorcismorum, nempe rituale Romanum ad hoc valet, ut exorcismos validiores Exorcistae suppetat: sed optimum consilium est illud quod refert Graffius de *effect. Cler. praelud. num. 286.* ut exorcismos memoriae retineat: nimis enim materialis illa alloquutio est, quae scripto praesenti inhaeret. Attamen hoc non est rigorose exigendum ab Exorcista; nam esset onus satis grave: nihilominus quantum fieri potest, hoc quaeri debet; nam cum exorcismus sit gladius pro Daemone coercendo, tractari debet libere, et absque servitute, ut inimicum saltem deterreat.

7 Caeterum de autoritate, et fervore, quo loqui debet Exorcista, illud sciendum est, loquelam, et imperandi modum in loquente, multa evincere, et maxima domini signa demonstrare. Aspere igitur cum tanto hoste loquatur, dulces sermones omnino coerceat, et reprimat.

8 9 10 11 Demum si signa viderit tumoris, vel doloris in Obsesso, praesto adsit: ibi Daemon cruciat, et ideo ibi et ipse cruciandus est. Tumores isti non sunt signa infirmitatis, nec arte medica sanandi, nec unguendi oleo, cum merae sint apparentiae. Aqua benedicta, quae semper ad latus Exorcistae esse debet, omne remedium praestabit. Quod autem dicit Zacchias *Quaest. med. legal. l. 4. tit. 1. qu. 8. num. 19.* naturalia remedia daemoniacis conferre, hoc ita accipiendum, quod conferant illis tanquam melancholicis, incomoda, et molestias ab humore melancholico Daemonis opera exagitato provenientes alleviantia.

§. III. Observet etiam ad quae verba Daemones magis contremiscant, et ea saepius repetat. Et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum, et saepius proferat, semper poenam augendo: ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius, prout poterit, donec victoriam consequatur.

12 In quarto paragrapho hujus tituli jam admonitus fuit Exorcista, ut adverteret ad quanam verba magis Diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet, ac repetat: atque ideo in hoc loco remittendus est lector ad ea, quae ibi diximus: applicata enim verba juvant, et repetita sanant; ac ubi pendet Arbor, ibi cadet; nec desistere debet valens Exorcista ad ea quae magis videbit intentionem suam juvare.

13 De comminationibus in hoc paragrapho mentio fit. Comminationes sunt ultima jacula, et novissimi ictus ad expellendum Diabolum, atque vim maximam habent, prout sunt verba illa: *Recede ergo: da locum Spiritui Sancto: Exi ergo transgressor: exi seductor: contremisce, et effuge: Cede ergo Deo: da locum Deo: da honorem Domino: ille te ejicit: ille te expellit: ille te excludit*, Et similia.

14 Quoad durationem vero in istis comminationibus, Textus innuit, ut per tres, vel quatuor horas, et amplius perduret Exorcista. Fateor quidem, longus, et inexplicabilis labor est: sed non sine longo certamine reportatur victoria: nihilominus haberi debet ratio etiam ad vires corporales Exorcistae, quae adeo defatigari non debent, ut langueat, et ad opera necessaria inutilis reddatur, et pereat.

IV. Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo, vel, obsesso praebeat, aut suadeat: sed hanc curam medicis relinquat.

15 16 Error gravissimus Exorcistarum est, Medicinas corporales propinare Daemoniacis, cum ad hoc tantummodo dedo destinatus sit iste Minister, ut Medicamenta praebeat spiritalia. Mortaliter igitur peccabit cum ex notabili ignorantia, vel imperiti noceat Energumeno: facit enim contra Praeceptum: *non occides, cap. homicidium, de Poenit.* et tenetur Infirmo ad aequivalens, ex quo resarcire non potest principale: imo etiam si sanitas sequatur, peccat mortaliter, quia exposuit se periculo peccati mortalis, id est operi, ex quo sequi poterat notabile

damnum proximo, Sylvest. *verb. Medicus, qu. 1. Graff. decis. aur. cap. 61. num. 57.*

17 18 Dato etiam quod Exorcista esset peritus in arte medica, attamen in casu exorcizandi deberet se abstinere ab exhibendis corporalibus medicamentis. Cui errore remedium ponere studens Episcopus Parmensis anno 1621. per allegat. a Bordon. *Resolut. 7.* sub poena suspensionis ipso facto incurrendae praecepit subditis exorcistis, ne auderent ullo modo praebere antimonium, oleum, aut quodcumque genus medicinae, nisi de consensu medici: et hoc est quod intelligit Zacchias *loco citato hoc Titulo et paragrapho, num. 77.* circa naturalia remedia Daemoniacis exhibenda a medico tantum, non ab Exorcista; qui nec artem chirurgicam exercere debet, neque hoc munere fungi cum Aegrotis a Daemone obsessis; quod prohibuit S. Carolus *Act. Med. Prov. 4.*

§. V. Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quae Obsessam teneant, dum exagitur a Daemone; quae quidem Personae sint Patienti, si fieri potest, cognatione proximae; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravae, cogitationis.

19 Frequens est mulierum exorcizandarum occasio; nam ut plurimum hujus naturae sunt Personae, quae vel fecte, vel realiter a Daemone infestari videntur. Idcirco multum caute se gerere debet Exorcista ad opus suum exercendum cum foeminis.

Jam in formula a nobis, initio hujus tituli exposita continetur quidquid necessarium est pro laudabiliter exercendo hoc munere in tali circumstantia. Multa insuper addit S. Carolus *Prov. 4. p. 2.* his verbis: *Mulieri autem Energumena cum exorcismum adhibet, id praestet duobus aetate, vitaeque probatis viris; tum foeminis etiam itidem probatis praesentibus, iisque omnibus, si fieri potest, Energumena, consanguineis, et affnibus.*

20 Caveant omnino Exorcistae, ne praegnantem Foeminam exorcizandas ineant, cum ex corporis, animique agitatione, de facili subsequi possit abortus, ut advertit Benett. in *Opere Medico moral. in not. ad Canon. 12. Bascarin. num. 22. in fine, pag. m. 177.*

De Sanctimonialibus vero, et perpetuae clausurae addictis quid dicendum, agendumve? Totam Doctrinam pro hoc casu solvendo praestat Monacell. *T. 3. tit. 1. form. 47. num. 2. 3.*

et 4. Pro liberanda moniali Energumena, numquam, et in nullo casu est licitus Confessarii ingressus in Monasterium: Ordinarium enim licentiam ad hunc finem non concedunt, et Sacra Congregatio concedere non solet. Quando enim aliqua Monialis est exorcizanda, Sacerdos Exorcista, sive sit Saecularis, sive sit Regularis, debet esse ad hunc actum ab Ordinario loci approbatus; et exorcizatio non intra septa Monasterii, sed obtenta prius a *S. C. Ep. et Rag.* licentia (et non antea) in Ecclesia exteriori Monasterii clausis januis, coram eodem Confessario, et aliis Foeminis honestis, consanguineis, vel aliis propectae aetatis, et probae conversationis eam comitantibus, est facienda: Et exorcismo expleto, statim sine diverticulo, reducenda est in clausuram juxta modum praescriptum a *S. C. Concilii* in Decreto, quod per extensum referunt Barbosa *Apost. dec. collect.* 509. *verb. Monialium clausura circa egressum, numer.* 5. Tamburin. *de jure Abbat. disp.* 24. *qu.* 4. *numer.* 1. Gavant. *Man. Episc. verb. Monialium cura numer.* 30.

Antequam vero licentia exorcizandi Monialem, ab Ordinario concedatur, debent praecedere diligentiae, et examina ad cognoscendum, an sit re vera a Daemone vexata: nam frequenter Foeminae Daemoniacas se esse effingunt, licet vere non sint: quarum exorcismi erunt carceres, jejunia, et poenitentiae rigorosae, *Monacell. d. lib.*

§. VI. Dum exorcizat, utatur Sacrae Scripturae verbi potius quam suis, aut alienis. Jubeatque Daemonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta; quae si Obsessus ore sumpserit, evomat: vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet, et inventa comburantur. Moniatur etiam Obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistae patefaciat.

22 Verba Sacrae Scripturae infestissima esse Daemone, alibi jam diximus, et praesertim illa *Deutoronomii* 32. *Deum qui te genuit, dereliquisti: et oblitus es Dei Creatoris tui, et Apocal.* 5. *Ecce vicit Leo de Tribu Juda, Radix David, etc.* aliaque similia. Hoc praestat etiam, quia Sacerdos audentius loquitur his Sacris verbis cum non sua sint, sed Dei: Quapropter maximae utilitatis erit si Sacerdos Exorcista sit in tota S. S. Scriptura versatus, et praecipue in Versiculis Psalmorum, e quibus formulas aptissimas huic proposito extrahere poterit.

23 24 Advertat insuper ne sensus Sac. Scripturae detorqueat et ad suum propositum convertat. Potest tamen sensu

accomodatitio uti: sed caveat ut recte, et grammaticae locuatur ne Daemon versutissimus illum de barbarismis, sive solecismis redarguat.

25 26 Quo vero ad maleficia, seu instrumenta revelanda, quibus daemon detineatur in illo corpore, antiqui Exorcistae in hoc constantes fuere, ut patet ex libris exorcismorum antiquitus impressis: sed praxis modernorum aliter sentit, cum enim Diabolus, prout diximus, Pater mendacii sit, unice illudere studet figmentis tum Exorcistas, tum Energumenos. Saepius fateor Energumenos evomere clavos, Cultellos, Acus, soleas equinas, Vittas, globulos plumbeos, Persicorum ossa, poma, plumas, lagna, Candelas, et alia hujusmodi visi sunt: sed peractis exorcismis victoque Diabolo, illusiones detectae sunt, et res evomit nihil aliud esse nisi salivam, phlegmata, et pituitas stomachi compertum est: vel si vere tales erant, quales apparebant, nil facilius est celeritati Daemonis illas suppeditare, auferendo a variis officinis, ut magis adstantes illuderet. Quae omnia si vere evomantur et talia remaneant, aduri praecipit Rituale. Ego vero satius duco, tradenda esse S. Inquisitionis Tribuiali, ut suis loco, et tempore ad relevandum corpus delicti inserviant in causis Sancti Officii.

27 Quo vero ad tentationes revelandas, quae plures esse solent, Sacerdos Exorcista habere debet prompta remedia ad illas superandas, aliter ad nihilum ista revelatio inserviret.

§. VII. Si vero Obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem Daemone praebet in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

28 29 Ut vere sanitas in corpore perduret, antidota, et praeservativa praestanda sunt ad evitandam reincidentiam. Praeservativum vero magis tutum, et amplexabile illud est, ut Homo a peccatis absteineat, et praesertim a superbia; quia inter causas potiores, ob quas Deus permittit Daemones introire in corpora humana, et ea vexare primum locum habet superbiae peccatum, *Monacell. dict. loc.* propter ejus enormitatem, ut patet in Saul. 1. *Reg.* 15. eo quia omnes superbi sunt sub Dominio Diaboli, *Job.* 41. Ex quo concludendum est, causam, ob quam Diabolus, Corpus, a quo ejectus fuerat, iterum ingrediatur ex patientis parte, esse, quia cum per malum habitum, Diabolicis suggestionibus magis, quam Christo suum auxilium in se credentibus, ac confidentibus pollicenti, credere, et assentiri sit assuetus, ideo post liberationem, etiam simili modo ten-

tatus succumbit: ex quo ad diffidentiam inducitur, ratione cuius a Deo denuo sub Dæmonis potestate cadere permittitur, qui iterum corpus illius ingreditur, ac juxta Dei permissionem, suam in eo tyrannidem exercet. Et tunc per istam novam invasionem vere fiunt novissima illius pejora prioribus, Matth. 12. quia nova expulsio est primæ difficilior ob radicem diffidentiae, quæ in corde Energumeni dominium, et possessionem acquisivit.

30 Huic Paragrapho addam, quod si Exorcista, imperscrutabili Dei judicio, daemonem non vicerit, atque post tot labores, aduc Energumenus in potestate Diaboli permanserit, occulta Dei judicium veneretur; repetat exorcismos, fidem corroboret; Orationibus, et Jejunii noviter vacet, opus denno tentans: quo peracto, ex vi Officii ad nihil magis tenetur, *Campion Instruct. pro ordinand. cap. 20. num. 22.*

§. VIII. Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Sanctissimo Missæ Sacrificio, divinoque auxilio, piis Precibus implorato, superpelliceo, et stola violacea, cujus extrema pars ad Obsessi collum, circumponatur, indutus, et coram se habens Obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum se, et astantes communiat signo Crucis, et aspergat Aqua benedicta, et genibus flexis aliis respondentibus, dicat *Litanias ordinarias*, usque ad *Preces exclusive*. In fine *Antiphona: Ne reminiscaris, etc. Pater noster, etc.* Psalm. 53.

31 32 Post generales instructiones circa Exorcismos adhibendos, descendit Rubrica ad praxim eorum, ut hoc pacto Exorcista rite et recte fungatur munere suo. Itaque de ejus cordis munditia loquendo, me remittam ad ea, quæ in Paragrapho primo hujus Tituli, explicando jam diximus: nempe magnum Obicem esse peccatum ad Divinas gratias impetrandas, etiam ex opere operantis, ut communiter docent Theologi. Conscientia igitur pura ad opus se debet exhibere Sacer Minister, qui semper debet esse paratus ad rite munus suum obeundum: Quare ad Missæ Sacrificium transeo, quarendo an necessarium sit illud conficere ante Exorcismos: seu ante liberationem Obsessi.

33 Libere et praeceptive hoc jubet S. Carolus *Conc. Prov. 4. p. 2.* dicens: *Sacerdos antequam Exorcismum inchoet, Missæ Sacrum faciat, si id commode præstare potest.* Item mag-

nam vim habere Missam contra maleficia asserit del Rio *f. 450.* et Torreblanca *l. 2. c. 53. n. 11.* qui ait, ad hoc maxime conducere, ut tradit S. August. *l. 22. de Civ. Dei. cap. 8.* et exemplis confirmat de B. Theodoro, Metaphrast. *in ejus vita, mens. April. de Episcopo Brixinen. Leo. Luxemburg. in Catal. Haeret. lit. G.*

34 35 36 37 Vestis communis Exorcistarum est Superpelliceum, et Stola, ut in administratione Sacramentorum, et Sacramentalium. Aliqui tamen volunt, quod Stola non sit necessaria, quia Exorcista non exercet hoc munus tanquam Sacerdos, sed prout in ordine Exorcistico est cooptatus. Nihilominus necessariam illam duco saltem necessitate praecepti, non tantum ob distinctionem gradus, et Ordinis Sacerdotalis, sed ob mysterium, et valorem, significationemque ipsius Stolæ, quæ non sine causa praecepitur, ut circumponatur ab Obsessi collum: habet enim ista vestis peculiarem virtutem ad effugandos Daemones; et imponitur collo Obsessi ad significandum, ut memor sit, sub jugo Christi, non autem Diaboli se esse constitutum, Alcuin. *de Div. Offic. c. 38.* item significat obedientiam, et jugum servitutis, Eduens. *de Sacr. Altar. cap. 10.* Insuper violacei coloris est ad denotandam moestitiam Ecclesiae pro miserimo Obsesso in Diaboli potestate constituto.

38 Quo vero ad id, quod dicit Rubrica, constituendum esse Obsessum ligatum ante Sacerdotem, puto, quod intelligi debeat de Obsesso furente: Si vero ille esset placidus, et mansuetus, ad quid ista vincula, et hoc deplorabile signum captivatis?

Praeterea ego opinor, quod si etiam furens esset Energumenus ductus ad Sacerdotem; nullo modo ligari deberet, nisi furor proveniret ex morbo naturale, et vere furens esset, non Doemoniacus. Immediate ac Sacerdos cognoverit Patientem esse Energumenum, dico illum solvendum fore: secus vero si ex morbo fureret: eo quia furor supernaturalis a Daemone intus operante proveniens in conspectu Sacerdotis cessare debet, nec ulla timenda est noxa a Sacerdote, seu ab adstantibus. Minabitur quidem Obsessus, tentabit ictus, et clades; sed prae-ter vocem, nihil amplius erit, ut saepius experientia comper- tum est: Quapropter vincula solvi debent statim ac se Exorcismis exponit ante Sacerdotem Exorcistam.

39 Litaniae porro recitandae, sunt illae Sanctorum consue- tae, quibus imploratur auxilium ad liberationem Obsessi: sunt enim magis efficaces, et impetratoriae apud Deum, quo Sancti, quos invocamus, majori sunt praediti sanctitate, Quart. *de Litan. num. 246.*

40 Antiphona autem: *Ne reminiscaris, etc.* ideo hic omni- bus Precibus anteponitur, ad significandum quaecumque ad- versa nobis evenire propter peccata nostra: Inquit Jesus lan-

guido ad Probaticam Piscinam: *Ecce sanus factus es: jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Joan. 5.

Psalmus denique: *Deus in nomine tuo*, etc. est quinquagesimus tertius in ordine Psalterii, et scriptus fuit, ut homines intelligerent, in magnis persecutionibus recurrendum esse ad Deum, et in illo sperandum. Bellarm, in *Psal.* 53.

§. IX. Deinde praecipiat Daemoni hunc in modum: *Praecipio tibi, et.*

41 A Praeceptis inchoatur exorcizatio, ut Daemon hoc pacto auctoritatem Sacerdotis sentiat, fiat obediens Praeceptum enim est Ordinatio, seu mandatum, quo efficaciter astringitur Daemon, virtute Divina ad Exorcistae, ut Ministro Christi, et Ecclesiae, praestendam obedientiam.

42 43 Quintuplicis generis esse Praecepta docent Doctores. 1. Communia. 2. probativa. 3. lenitiva. 4. instructiva. 5. expulsiva. Ista omnia fieri possunt expresse, et etiam tacite, sed expresse, et viva voce facta magis juvant: quia non rogando, nec amice petendo, sed imperando, objurgando, et cogendo Daemon adjurari debet, et semper in nomine Jesu Christi. Vox enim Christum sonans valde efficax est, monente Sylveira in *Evang. lib. 3. cap. 6. q. 8. num. 52*

44 45 A Praecepto differt objurgatio, qua etiam Daemones objurgantur, et adjurantur: estque Daemonis increpatio, ac operationum ejus reprehensio, quae ejus superbiam coercet, et impedit, ne actu ita vexatum, seu Energumenum tentet, vel affligat. Ob quas objurgationes, Daemon ignominia plenus confunditur, ac vexare Obsessum desinit: et vexatus facilius actus fidei, et confidentiae promit.

46 In praxi cognovi pluries, esse admodum utilis ista praeccepta tacite, et mentaliter facta super damnatos ad mortem, qui vel furiis vexantur, vel silentio obmutescunt, vel emendari renuunt, suadente Diabolo, qui eos tunc temporis maxime occupat. Statim ac per Sacerdotem consolatorem, super eum comminata sunt, licet sub silentio, haec praeccepta, oculi eorum aperiuntur, suspirant, plorant, atque veritatem illis propositam prompte, et libere amplexantur. Addo insuper, Exorcistam posse, prout expedire judicaverit, dicta praeccepta pronuntiare lingua vernacula patientis, ut ipse melius intelligat, et se conformet modo etiam materiali exorcizantis.

§. X. Deinde legantur super Obsessum haec Evangelia, vel unum, aut alterum, etc.

Haec dicens, signat se, et Obsessum in fronte, ore, et pectore, etc.

48 Evangelii virtus contra Daemones magna est: verbum enim illius, monente paulo Apostolo *ad Roman* 1. est in salutem omni credenti: unde Guilielmus Mimatensis in *sue Rationali*, c. 24. ait: *Contra Diabolum legitur Evangelium, ut illum sua virtute expellat: quoniam Diabolus nihil tantum odit, quantum Evangelium.*

49 Signa vero Crucis, quae pollice fiunt, tam in fronte Sacerdotis, quam in fronte, ore, et pectore Obsessi, sunt ad significandum tam Sacerdotem, quam Obsessum esse discipulos Christi, cujus Evangelium non erubescunt, quo malas cogitationes de corde pellunt. In ore praecipue fit ad confessionem Verbi Dei, Gavant. *p. 2. t. 6. §. 3. tit. D.*

50 Primum Evangelium S. Joannis, Dei ineffabilem essentiam ostendit, atque ejus miram incarnationem. Cujus Evangelii tantam fuisse auctoritatem scribit Sylveira, in *Text. Evangel. T. 1. proaem. n. 24.* ut quidam Platonicus, teste S. August, *Lib. 10. de Civ. Dei. cap. 29.* diceret, quod per omnes Ecclesias, in locis eminentissimis, aureis litteris, esset scribendum ejus initium: et Concil. Antiochenum ex S. Chrysost. *hom. 73. in Matth.* et S. Hieronym. *in Matth.* 23. testatur, quod multi Christiani de collo suspensum manifeste portarent.

Secundum Evangelium est S. Marci, et narrat signa credentium, inter quae illud est, quod *in nomine Jesu Daemonia ejicient.*

Tertium est S. Lucae, et continet potestatem datam Apostolis calcandi supra serpentes, et scorpiones.

Quartum denique est pariter S. Lucae, et Historiam narrat Daemonii muti a Christo fugati, pro qua admiratae sunt Turbae.

§. XI. Deinde muniens se, et obsessum signo Crucis, circumposita parte Stolae ad collum ejus, et dextera manu sua capite ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicit ea quae sequuntur: *Ecce Crucem Domini, etc.*

51 Tempus hoc est imponendi partem Stolae ad collum Obsessi, non autem in initio operis: quod provide advertere debet Exorcista.